

[Lenger]

»åbenbart grundløs«. « Og et andet sted skriver hun: »Det er indlysende nødvendigt at begrænse de lange ventetider, og det er forståeligt, at man tænker på en forkortet sagsbehandling af »oplagte tilfælde«. Men da bør man – om ikke for andet, så for redelighedens skyld – kunne angive, hvad der gør en sag »oplagt«. « Og et tredje sted: ». . . det er vanskeligt at frigøre sig fra en fornemmelse af, at administrationen af den gældende lov ikke har været helhjertet. « Jeg synes, det er tre væsentlige sider af debatten, som fru Lise Østergaard her har fat på.

Anvendelsen af det uklare begreb »åbenbart grundløs« og mistanken om, at systemets sammenbrud ikke er udelukkende tilfældigt – en mistanke, som vi også har haft, og som jeg gav udtryk for ved førstebehandlingen – det er noget, der står centralt i denne debat.

Men den væsentligste passus i fru Lise Østergaards kronik er dog afslutningen. Det er dér, hvor fru Lise Østergaard skriver: »Men uanset iscenesættelsen har jeg svært ved at se, hvorledes Dansk Flygtningehjælp kan trække grænsen mellem det ideelt humane og det officielt pragmatiske på en sådan måde, at det kan forstås af en flygtning fra et land med totalitært styre. « Det er jo det helt centrale i fru Lise Østergaards kronik.

Faktisk er der på nuværende tidspunkt kun en eneste ting, der kan hindre vedtagelsen af dette lovforslag, og det er, at Dansk Flygtningehjælp lever op til sit ry og ikke mindst sit navn og siger nej til at medvirke i processen, til at medvirke i denne vilkårlige procedure fremfor at deltage i en procedure, der utvivlsomt vil være med til at mindske den brede og utvivlsomme respekt, som altid har stået om Dansk Flygtningehjælp både i befolkningen og hos flygtningene, og det er trods alt flygtningene, som flygtningehjælpen fortsat skal arbejde iblandt.

Det kan blive helt uoverskueligt, at Dansk Flygtningehjælp på denne måde går ind og påtager sig et ansvar for en tvivlsom administration af flygtningereglerne i Danmark. Det kan få helt uoverskuelige konsekvenser for Dansk Flygtningehjælps fremtid. Derfor håber jeg inderligt – og det er den eneste mulighed formentlig for at få standset dette lovforslag – at Dansk Flygtningehjælp står af,

før dette lovforslag bliver en realitet, ikke mindst for flygtningenes skyld.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Det er nødvendigt med mere ro i salen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne bede ministeren kommentere én ting til. Ud over Lise Østergaards artikel vil jeg gerne spørge, om ministeren ikke kan bekræfte, at det gennem appelmuligheden, gennem flygtningenævnet, er lykkedes at opfangne en række mennesker, der i første omgang, da de kom og søgte asyl, ikke turde fortælle den virkelige grund til, at de søgte asyl. Hvis ministeren kan bekræfte det, hvad han naturligvis må gøre, medmindre han vil bestride de oplysninger, der er givet til udvalget, så stiller vi os selv i den situation, at vi her i Danmark har erfaret, at vores administration – jeg skal ikke udtale mig om administrationen i andre lande – i hvert fald hidtil ikke har været dygtig nok til at opfangne de virkelige flygtninge gennem den afhøring, der finder sted ved politiets hjælp.

Derfor er det hyklerisk, hvis man ikke fra flertallets side i denne sal vil erkende, at man, til trods for at man ved dette, svækker mulighederne for at overholde FN-konventionen. Man ved, at dansk administration ikke kan opfangne det tilstrækkelige antal. Man ved, at ved appelmuligheden opfanges der en del virkelige flygtninge; jeg tror, det er 25 pct. af de appelsager, der kommer. Man ved det, og alligevel er man parat til at sige: skidt med det, skidt med det, lad os ofre de mennesker, for at det hele kan gå hurtigt!

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg finder det først og fremmest naturligt at sige tak til det flertal, der indstiller dette fornuftige lovforslag til vedtagelse. Jeg vil også sige tak til hele udvalget, fordi man har gjort et hurtigt arbejde. Jeg tror, det har stor betydning, at vi får gennemført denne ændrede lovgivning, sådan at vi administrativt kan medvirke til, at asylansøgerne får kortere tid, hvor de skal leve i usikkerhed, får større mulighed for at få en hurtig afgørelse.

Jeg har jo også lagt mærke til i den debat, der har fundet sted, at de allerfleste mener, at det er uheldigt, hvis et menneske skal gå